

Hořická rodačka staví v Číně mrakodrapy

rozhovor s architektkou Evou Le Peutrec

Následující *Rozhovor s osobností* v sobě skrývá hned několik malých premiér pro časopis *Tempus*. Poprvé a rozhodně ne naposledy je naším respondentem žena. Další prvenství se týká jejího na první pohled netypicky ženského povolání. Studentky kvarty totiž vyzpovídaly architektku Evu Le Peutrec, rodačku z Hořic.

Byla práce architektky Vaším snem už od dětství?

Ano, byla. I když zároveň tato profese byla pro mne v dětství obestřena jistým tajemstvím, neboť jsem reálně žádného žijícího architekta v mém okolí neznala. Navrhovat mrakodrapy bylo v komunistickém Československu snad ještě méně pravděpodobné, než letět jako astronaut na kosmickou misi.

Je těžké prosadit se jako začínající architektka?

Tuto otázku vnímám jako dvě v jedné. Ano, je složité prosadit se jako začínající architekt. Architekt je pravděpodobně jediná profese, kde ve čtyřiceti letech jste stále ještě mladý a nadějný "učeň". Pokud se architektovi podaří prosadit, je to většinou až po šedesátce. Zároveň pojem "architektka" mne vždy dost zarazí. Studovala jsem v době, kdy se jméno Zaha Hadid skloňovalo v mužském rodě, protože novináře nenapadlo, že by to mohla být žena... Sama Zaha Hadid pojem "female architect" nesnášela, považovala ho za urážlivý... Myslím, že architekti by se měli dělit na kvalitní a nekvalitní, nikoli na "Architects and Female Architects".

Když bych se ale měla vrátit k otázce, ve vedení velkých architektonických firem je 93% mužů. Což ilustruje mnohé...

Máte pocit, že být ženou je v této profesi výhoda nebo spíše nevýhoda?

Rozhodně nevýhoda.

Jak se člověk pocházející z malého českého města stane architektem působícím prakticky po celém světě?

Asi vás zklamu, sny se sice plní, ale jen díky tomu, že na jejich realizaci člověk neúnavně maká. Důležitou roli hraje i sebedisciplína, vytrvalost a ochotna často hodně riskovat.

Nějakou dobu jste působila v Číně. Co pro Vás byl největší šok?

Všechno. V Číně jsem si musela skutečně přenastavit svůj mindset, protože nic z toho, co jsem znala z Evropy či USA se tam nedalo aplikovat. Byla to velmi drsná zkušenost, která mne zároveň naučila myslet jinak. A přesně o tom je i moje kniha.

Žijete s rodinou v Nové Kaledonii (*ostrovy ležící v Tichém oceánu severovýchodně od Austrálie – pozn. red.*). Proč právě zde?

Vzdálený ostrov byl jeden z dalších dětských snů, který se naplnil... Zároveň v době předcovidové to byla ideální báze na cesty do Asie (ačkoliv let trval skoro 20 hodin, časový posun byl pouhé 3 hodiny, takže člověk mohl jet z letiště rovnou do kanceláře). Do Paříže 25 hodin letu. Svět byla jedna velká vesnice. V momentě, kdy je ostrov už druhým rokem zavřený a nedá se cestovat, se situace změnila...

Který z Vašich projektů byste označila jako Vaši „srdcovku“?

To je stejné, jako se zeptat mámy, které z dětí má nejraději... Na to nelze odpovědět, každý projekt je jiný, má své specifické kvality. Nelze to porovnávat.

Na čem nyní pracujete?

V současné době mi vychází kniha - **Architektura kreativního myšlení**. Na svých příkladech jsem popsala, jak můžeme začít kreativně myslet, což je podle mne nejdůležitější dovednost 21. století. Pomůže nám to nalézat nová řešení. Ať už v každodenním či profesním životě. Dokáže nás to posunout, inovovat (se).

Kniha byla vybrána mezi nejlepší tituly letošního roku - Velký knižní čtvrtek. Což samo o sobě ukazuje, že pokud si osvojíte kreativní myšlení, dokážete nevídané. (Třeba to, že i architekt může psát.) K dostání je sice na internetu, ale její koupí můžete podpořit právě svého knihkupce. Lokální podpora je dnes důležitější než kdykoli jindy.

Jak by vypadal „dům snů“ pro Vaši rodinu?

Ach... tak to by mohl být docela dobrý námět pro další knihu!

Děkujeme za rozhovor!

Pro školní časopis Tempus: Anna Trnková a Laura Paloušová

Ing. arch. Eva Le Peutrec

*1980, Hořice (rozená Hendrychová)

Hořická rodačka vystudovala Technickou univerzitu v Liberci. Ještě na vysoké škole začala díky stáži v Kalifornii pracovat převážně v zahraničí. Zanedlouho poté odjela do Šanghaje, kde získala práci ve slavném architektonickém studiu Unitown Design INC. Od roku 2011 žije s rodinou v Nové Kaledonii (Tichomoří), kde vlastní soukromé architektonické studio. Většinu času pracuje v Pekingu nebo Šanghaji. Nejčastěji navrhuje různé výškové budovy (kancelářské komplexy, hotely, nádraží).

Mezi její „architektonické rekordy“ patří například návrh 210 metrů vysokého mrakodrapu v Číně v oblasti Su-čou.